

ที่ นร ๑๑๑๗/๑๖๖๒

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๑๒๔ อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท กทม. ๑๐๕๐๐

๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง การจัดการสิ่งแวดล้อมในเขตการทำเหมืองแร่ถ่านหินและการผลิตไฟฟ้าอำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง

เรียน นายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมในเขตอุตสาหกรรม กรณีศึกษา การทำเหมืองแร่ถ่านหินและการผลิตไฟฟ้า อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง

ด้วย สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาเห็นว่า การทำเหมืองแร่ถ่านหินและการผลิตไฟฟ้า อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง เป็นปัญหาสำคัญด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย หากไม่มีการแก้ปัญหาอย่างจริงจัง อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม สภาที่ปรึกษาฯ ได้มอบหมายให้คณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพยากร สิ่งแวดล้อมและพลังงาน ดำเนินการศึกษาหาข้อเท็จจริง ซึ่งคณะทำงานฯ ได้ดำเนินการศึกษาและจัดประชุมหารือกับนักวิชาการ ภาคประชาชน และผู้แทนส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

สภาที่ปรึกษาฯ ในคราวประชุม เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ได้พิจารณาผลการศึกษาของคณะทำงานดังกล่าว และมีมติให้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมในเขตอุตสาหกรรม กรณีศึกษาการทำเหมืองแร่ถ่านหินและการผลิตไฟฟ้า อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง โดยมีข้อเสนอแนะสรุปได้ดังนี้ (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

๑. ระยะเร่งด่วน

๑) รัฐควรจัดตั้งศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์ที่ อ.แม่เมาะ จ.ลำปาง เพื่อทำการเฝ้าระวังสุขภาพและสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชน

๒) ให้อพยพราษฎรผู้เดือดร้อนออกจากพื้นที่ตามความประสงค์เป็นรายครัวเรือน

๓) การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากฝุ่น กลิ่น เสียง คุณภาพน้ำ ความสั่นสะเทือน ให้เพียงพอต่อการดำรงชีวิตอยู่โดยปกติสุขของมนุษย์

๒. ระยะปานกลาง

๑) รัฐควรวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณเหมืองถ่านหิน เพื่อสาธารณชนในอนาคต

๒) รัฐควรฟื้นฟูสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หลังการทำเหมืองแร่ถ่านหินและการผลิตไฟฟ้า ด้วยการมีส่วนร่วมจากประชาชน

๓) กฟผ. ต้องจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ เพื่อแก้ปัญหาแบบบูรณาการเชิงพื้นที่ โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม

๔) รัฐควรเร่งแก้ปัญหาที่ดำเนินการก่อนหน้านี้ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม

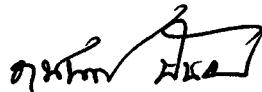
๓. ระยะยาว

รัฐควรจัดให้มีมาตรการเชิงนโยบาย เพื่อให้การแก้ปัญหาการทำเหมืองถ่านหินหรือการผลิตไฟฟ้าด้วยถ่านหินในพื้นที่ต่างๆ ให้เป็นไปตามรูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังต่อไปนี้

- ๑) ให้มีและดำเนินการตามแผนแม่บทการพัฒนาระบบการทำเหมืองถ่านหินหรือการผลิตไฟฟ้าด้วยถ่านหิน
อุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ตามหลักการในมาตรา ๕๖ และ ๗๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐
- ๒) ให้มีคณะกรรมการพิเศษ เพื่อดูแลการดำเนินการในข้อ ๑ ให้เกิดผลและแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๓) ให้มีการควบคุมการทำเหมืองถ่านหินหรือการผลิตไฟฟ้าด้วยถ่านหินด้วยการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
สิ่งแวดล้อม สังคม ประเพณี ในเขตพื้นที่ให้สมดุลตามหลักการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ (Health Impact Assessment : HIA)
- ๔) ให้มีการควบคุม ติดตามและกำกับดูแลการทำเหมืองถ่านหินหรือการผลิตไฟฟ้าด้วยถ่านหิน ตามหลักการ
การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable development) ขององค์การสหประชาชาติ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหากผลการพิจารณาเป็นประการใด ขอได้โปรดแจ้งให้ทราบในโอกาสแรก
ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โทร ๐ - ๒๖๑๒ - ๙๒๒๒ ต่อ ๒๐๘

โทรสาร ๐ - ๒๖๑๒ - ๙๑๕๒

**ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ
การจัดการสิ่งแวดล้อมในเขตอุตสาหกรรม
กรณีศึกษา การทำเหมืองแร่ถ่านหินและการผลิตไฟฟ้า อ.แม่เมาะ จ.ลำปาง
โดย สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ**

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ด้วยเครือข่ายกลุ่มสิทธิผู้ป่วยอำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง ได้ยื่นร้องเรียนต่อประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้แก้ไขปัญหาคอนกรีตเสื่อมของราษฎรที่ได้รับผลกระทบจากมลภาวะเป็นพิษ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ และประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้มอบหมายให้คณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพยากร สิ่งแวดล้อมและพลังงาน ดำเนินการศึกษาค้นคว้าหาข้อเท็จจริงนำเสนอสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อพิจารณา ซึ่งคณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพยากร สิ่งแวดล้อมและพลังงาน ได้ดำเนินการศึกษาด้วยการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและการศึกษาดูงานในภูมิภาคจริง ณ อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง พบว่าปัญหากรณีดังกล่าว มีความเกี่ยวข้องจากหลายสาเหตุ นับตั้งแต่ต้นนโยบายของรัฐที่ให้ความสำคัญกับการผลิตไฟฟ้าด้วยลิกไนท์แทนที่จะใช้พลังงานสะอาดจากก๊าซ ซึ่งสามารถหาได้จากพม่า JDA ไทย-มาเลเซีย หรือ JDA ไทย-กัมพูชา โดยให้เหตุผลหลัก เพื่อการประหยัดเงินตราต่างประเทศโดยขาดการศึกษาถึงทรัพยากรสำรองที่ประเทศต้องสูญเสียไปและผลกระทบด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับราษฎร วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นที่เสียหายอย่างยากจะฟื้นฟูกลับคืน รวมทั้ง รัฐยังขาดมาตรการวางแผนเชิงป้องกัน เพื่อลดผลกระทบด้านต่างๆ ที่จะเกิดกับประชาชน นับตั้งแต่เริ่มดำเนินโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหินและการผลิตไฟฟ้าอย่างเพียงพอ จนถึงปัจจุบันเมื่อเกิดผลกระทบด้านต่างๆ เช่น ปัญหาสุขภาพของราษฎร คุณภาพสิ่งแวดล้อม การอพยพโยกย้ายราษฎร ตลอดจนคุณภาพชีวิต วิถีชีวิตความเป็นอยู่ด้านต่างๆ รัฐก็ยังขาดมาตรการที่เพียงพอ ในการแก้ไขเยียวยาให้กับราษฎรที่ได้รับผลกระทบสะสมมาตั้งแต่เริ่มดำเนินโครงการฯ จนถึงปัจจุบัน รัฐโดยการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) จะได้จัดเตรียมมาตรการต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาในปัจจุบันและปัญหาที่คาดว่าจะเกิดในอนาคตก็ตาม มาตรการเหล่านั้นก็ยังขาดความเชื่อมั่นจากราษฎรและผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในสายตาของราษฎรแล้วดูเหมือนรัฐจะแก้ปัญหาแบบชื้อเวลาไปเรื่อยๆ ขาดความจริงใจและขาดการมีส่วนร่วม ซึ่งจากการศึกษาของคณะทำงานฯ สามารถสรุปประเด็นปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนและวางกรอบการป้องกันแก้ไขในอนาคตได้ดังต่อไปนี้

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อศึกษารวบรวมข้อมูลและปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมในเขตอุตสาหกรรมเหมืองแร่ถ่านหินและการผลิตไฟฟ้า อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง

๒.๒ เพื่อระดมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาและแนวทางแก้ไข

๒.๓ เพื่อหาข้อสรุปและเสนอความคิดเห็นต่อคณะรัฐมนตรี

๓. แนวทางการดำเนินงาน

๓.๑ รวบรวมและศึกษาข้อมูล กฎหมาย กฎระเบียบ ในการจัดการสิ่งแวดล้อมในเขตอุตสาหกรรม จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

- ๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
- ๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙)
- ๓) การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ๒๕๕๗ VISION กนอ. สู่ปี ๒๕๕๘
- ๔) การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ๒๕๕๗ โครงการพัฒนานิคมอุตสาหกรรม

เชิงเศรษฐนิเวศและเครือข่าย

๕) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ๒๕๕๓ การจัดการสุขภาพและสิ่งแวดล้อม การศึกษาระบบประเมินและระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงต่อสุขภาพในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

๖) เครือข่ายกลุ่มสิทธิผู้ป่วยแม่เกาะ ๒๕๕๖ กรณีไฟฟ้าแม่เกาะกับราษฎรอำเภอแม่เกาะ

๓.๒ รับฟังความเห็นจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและประชาชนในเขตพื้นที่เกี่ยวข้อง

๑) ประชุมรับฟังปัญหาการจัดการเหมืองแร่ถ่านหินการผลิตไฟฟ้าของ กฟผ. ณ ศาลากลางจังหวัดลำปาง และศึกษาดูงานสภาพความเป็นจริงในพื้นที่ วันที่ ๒๖-๒๗ กันยายน ๒๕๕๗

๒) รับฟังข้อมูลจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ณ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๗

๓) รับฟังข้อมูลจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ณ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจฯ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗

๔) รับฟังข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และกรมส่งเสริมคุณภาพและสิ่งแวดล้อม ณ สภาที่ปรึกษาฯ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗

๔. ประเด็นปัญหา

๔.๑ รัฐยังขาดระบบเฝ้าระวังสุขภาพและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ

ทำให้ประชาชนและผู้ใช้แรงงานในเขตประกอบกิจการเหมืองแร่ถ่านหินและการผลิตกระแสไฟฟ้าอยู่ในภาวะเสี่ยงภัยด้านสุขภาพ และรัฐยังขาดการพัฒนาระบบบริการรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูที่มีประสิทธิภาพให้กับประชาชนในพื้นที่เฉพาะดังกล่าว

๔.๒ รัฐยังขาดความชัดเจนด้านนโยบายและวิธีปฏิบัติการอพยพ

ทำให้ประชาชนผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนจากการประกอบกิจการของเหมืองแร่ ถ่านหินและการผลิตไฟฟ้าอยู่ในภาวะจำยอมไม่มีทางเลือก เนื่องจากความไม่ชัดเจนในนโยบายของรัฐเองที่มาจากต่างหน่วยงานในการสนับสนุนการอพยพที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้ตัดสินใจว่าควรอพยพควรเป็นความประสงค์ของประชาชนรายครัวเรือนแทนที่จะเป็น กฟผ. หรือ มติของที่ประชุมประชาคมหมู่บ้าน

๔.๓ รัฐยังขาดแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินภายหลังเสร็จสิ้นการทำเหมืองถ่านหิน

เนื่องจากพื้นที่บริเวณทำเหมืองถ่านหินในปัจจุบัน เป็นพื้นที่ขนาดใหญ่ที่อยู่ในหุบเขา ซึ่งมีความสวยงาม และมีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ศูนย์ราชการ ศูนย์กลางการกีฬา หรือเมืองใหม่ในอนาคตได้หลังจากที่หมดสัมปทานหรือเลิกทำเหมืองและผลิตไฟฟ้าในอนาคต ดังนั้นจึงควรได้จัดทำแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินด้วยการทำผังเมืองเฉพาะ เพื่อเตรียมการสำหรับอนาคต

๔.๔ ประชาชนผู้อยู่อาศัยได้รับความเดือดร้อนจากมลภาวะสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาพบว่าประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณเขตประกอบกิจการเหมืองแร่ ถ่านหินและการผลิตกระแสไฟฟ้ายังได้รับความเดือดร้อน วิตกกังวล ถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากปัญหาจากฝุ่น (Dust) กลิ่น (Odour) เสียง (Noise) คุณภาพน้ำ (Water Quality) และความสั่นสะเทือน (Vibration) ทั้งนี้เป็นภาระที่รัฐต้องรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ประชาชนในเขตอุตสาหกรรมดังกล่าวดำรงชีพอยู่ได้อย่างปกติและต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อมที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ สวัสดิภาพและคุณภาพชีวิตตามหลักการแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน

๕. ข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๕.๑ ระยะเวลาเร่งด่วน

๕.๑.๑ จัดตั้งศูนย์อาชีวเวชศาสตร์

รัฐควรจัดตั้งศูนย์อาชีวเวชศาสตร์ ที่ อ.แม่เมาะ จ.ลำปาง เพื่อทำการเฝ้าระวังสุขภาพและสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชน ทั้งที่เป็นกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มเปรียบเทียบ โดยมีการเก็บวิเคราะห์ข้อมูลระยะยาวอย่างต่อเนื่อง พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านสาธารณสุข สิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัยและความปลอดภัย พัฒนาระบบการศึกษาวิจัย เพื่อหามาตรการป้องกันแก้ไขโรคที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมและโรคที่เกิดจากการประกอบอาชีพในพื้นที่ดังกล่าว

๕.๑.๒ การอพยพราษฎร

การอพยพราษฎรผู้เดือดร้อนหรือมีความประสงค์ต้องการออกจากพื้นที่ด้วยเหตุผลด้านสุขภาพหรือสิ่งแวดล้อม ควรให้เป็นความประสงค์ของราษฎรเป็นรายครัวเรือน โดยให้ กฟผ.

ทำหน้าที่สนับสนุนอำนวยความสะดวกให้ราษฎรอพยพออกจากพื้นที่เป็นรายครัวเรือน รวมทั้งสนับสนุนการสร้างวัดให้เป็นจุดศูนย์รวมจิตใจให้ราษฎรที่อพยพไปอยู่ ณ สถานที่แห่งใหม่

๕.๑.๓ การควบคุม ติดตามด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม

กฟผ. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรปรับปรุงมาตรฐานการปฏิบัติเพื่อลดปัญหาจากฝุ่น(Dust) กลิ่น(Odour) เสียง(Noise) คุณภาพน้ำ(Water Quality) ความสั่นสะเทือน(Vibration) ให้เป็นที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตอยู่โดยปกติสุขของมนุษย์ ทั้งนี้รัฐต้องรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ประชาชนในเขตท่าเหมืองถ่านหินและการผลิตไฟฟ้าดำรงชีพอยู่ได้อย่างปกติและต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อมที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ หรือคุณภาพชีวิต ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

๕.๒ ระยะปานกลาง

๕.๒.๑ การวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อสาธารณะ

รัฐควรศึกษาเพื่อวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดิน ภายหลังจากเสร็จสิ้นการทำเหมืองแร่ถ่านหินในอนาคต เช่น การจัดทำเป็นเมืองศูนย์กลางการกีฬา การท่องเที่ยว เมืองศูนย์กลางเทคโนโลยีของภูมิภาค เป็นต้น เพื่อที่จะให้ กฟผ.ควบคุมจัดระเบียบทัศนียภาพ ให้สวยงามเหมาะสมรองรับแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคต

๕.๒.๒ การฟื้นฟูสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รัฐควรศึกษาเพื่อหามาตรการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในบริเวณประกอบกิจการท่าเหมืองแร่ถ่านหินและการผลิตไฟฟ้า ด้วยการมีส่วนร่วมจากประชาชน

๕.๒.๓ การจัดสรรงบประมาณเพื่อแก้ปัญหาแบบบูรณาการเชิงพื้นที่

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ควรจัดสรรงบประมาณพิเศษให้เพียงพอเพื่อการแก้ปัญหาในพื้นที่บริเวณประกอบกิจการท่าเหมืองแร่ถ่านหินและการผลิตไฟฟ้า โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม

๕.๒.๔ รัฐควรเร่งแก้ปัญหาที่ดำเนินการก่อนหน้าให้เกิดผลเป็นรูปธรรม ดังนี้

๑. ตามหนังสือที่ ลป ๐๐๑๘.๔/๑๙๘๔๒ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๑ เรื่อง สถานการณ์กรณีราษฎรได้รับผลกระทบจากก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์จากการผลิตกระแสไฟฟ้าโรงงานไฟฟ้าแม่เมาะ จังหวัดลำปาง

๒. ข้อเสนอของคณะกรรมการติดตามการแก้ไขปัญหากลุ่มสหพันธ์เกษตรกรภาคเหนือและเครือข่ายองค์กรประชาชนภาคเหนือ กรณีปัญหาโรงไฟฟ้าพลังงานถ่านหิน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง ซึ่งแต่งตั้ง ณ วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๖ โดย รองนายกรัฐมนตรี (พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ)

๓. ตามหนังสือที่ กษ ๐๑๐๐/๔๑๘๓ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๔ เรื่อง
ขอความอนุเคราะห์ในการจัดหาคณะแพทย์ไปตรวจราชการที่ได้รับผลกระทบจากโรงไฟฟ้าแม่เมาะ

๔. ตามหนังสือที่ สธ ๓๑๐/๓๗๑ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เรื่อง การขอ
ความอนุเคราะห์ในการจัดส่งคณะแพทย์ไปตรวจราชการที่ได้รับผลกระทบจากโรงไฟฟ้าแม่เมาะ (ขณะนี้
ไม่มีแพทย์เชี่ยวชาญด้านอาชีวอนามัยอยู่ในพื้นที่เป็นการประจำ)

๕. ตามบันทึกข้อความ โรงพยาบาลนพรัตนราชธานี กรมการแพทย์ ที่ สธ
๐๓๐๕/๘๕๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๖ เรื่อง ขอจัดตั้งศูนย์อาชีวเวชศาสตร์เพื่อโครงการดูแลผู้ป่วย
จากพิษควีนสสารเคมีเหมืองแร่ไฟฟ้าแม่เมาะอย่างครบวงจร

๖. ตามหนังสือด่วนมาก สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ลงนามโดย
นายจาดูร อภิชาติบุตร ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ประจำเขตการตรวจราชการที่ ๑๐ ถึง
ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง เรื่อง การดำเนินการกรณีโรงไฟฟ้าถ่านหิน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง

๗. ตามบันทึกข้อความ กพร. สบส. ที่ อก ๐๕๐๗/๓๕๗๙ ลงวันที่
๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖ เรื่อง ผลการพิจารณารายงานการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบ
สิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมโครงการเหมืองลิกไนต์แม่เมาะ
คำขอประทานบัตรที่ ๓-๖/๒๕๓๐ และ ๓๐-๔๖/๒๕๓๕ ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

๕.๓ ระยะยาว

รัฐควรจัดให้มีมาตรการเชิงนโยบาย เพื่อให้การแก้ปัญหาต่อสิ่งแวดล้อมและ
ทรัพยากรธรรมชาติที่เกิดจากระบบการทำเหมืองถ่านหินหรือการผลิตไฟฟ้าด้วยถ่านหินในพื้นที่ต่างๆ
ได้เป็นไปตามรูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังต่อไปนี้

๑. ให้มีและดำเนินการตามแผนแม่บทการพัฒนากระบวนการทำเหมืองถ่านหิน
หรือ การผลิตไฟฟ้าด้วยถ่านหินอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ตามหลักการในมาตรา ๕๖ และ ๗๙ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

๒. จัดให้มีคณะกรรมการพิเศษเพื่อดูแลการดำเนินการในข้อ ๑ ให้เกิดผลและ
แก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ให้มีการควบคุมการทำเหมืองถ่านหินหรือการผลิตไฟฟ้าด้วยถ่านหิน
ด้วยการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สังคม ประเพณี ในเขตพื้นที่ให้สมตามหลักการประเมินผล
กระทบด้านสุขภาพ (Health Impact Assessment : HIA)

๔. ให้มีการควบคุมติดตามดูแลการทำเหมืองถ่านหินหรือการผลิตไฟฟ้า ด้วย
ถ่านหินตามหลักการการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable development) ขององค์การสหประชาชาติ
